

ומאי מבע"ל הא מלות אל"כ ומכ"מ בהא דפתח אדעתי' דחמרא ותי הכ"כ יוכה דחא דמלות אל"כ ה"מ במלוה החלוי במעשה שהמעשה הוא במקום כוונה אבל במלוה החלוי באמירה בלבד ל"כ דכשאיכו מתכוון ואין עשה מעשה ה"ל כאלו לא עשה שום דבר מן המלוה וק"ל דא'כ מאי פריך מהי קורא בחירה דאם לא כיון לבו לא ילא כא ק"ש שאני דחלי בדיבור ול"כ לכ"ע ובשם סר"ם תי' דאע"ג דמאל"כ הכ"מ בסחמי אבל מתכוין לחדי' שלא לכאת א"י והכא הא מחכוון שלא לכאת כלל משכרא אלא מחמרא דווקא • נב"כ דלמ"ד אל"כ אפ" מתכוין בסד" שלא ללאת אפים יולא דהא בפ"י דעירובין (דף כֹס) חכן המוכיה תפיכין מכניסן זוג זוג רג"ם ב' ב' ומ"ל בגמ' במל"כ פליגי חכא קמא סבר מלוח אל"כ לא ללאת ולא לעבור על ב"ח ואי מכניסן ב' ב' אע"ג דאימ למלוח עובר בב"ת ורג"ס מלות ל"כ בין ללחת בין לעבור מש"ח מכריסן ב' ב' וכיון דאין מחכרין למלוח אין עובר ואי במחכוין בהדי' שלא ללאת איכו יובא אפי למ"ד מאל"כ א"כ לח"ק כמי יכנים צ' צ' ויכוון להדיא שלא ללאת וכמו שאין יולא בכה"ג ה"כ אינו עובר דהא ללאת ולעבור חדא מחתא כינהו א"ו ש"מ דלכאת ולעבור אפי במתכוין לחדיא שלא לשם מלוה יולא והה"כ דעובר מש"ה לת"ק דמלות אל"כ א"א בב' ב' בשום ענין משום ביתיועוד איכא החם לישכא דללאח לא בעי כווכה ובלעבור שליגי לח"ק אל"כ ולר"ג ל"כ וסשתא כיון דלעצור קיל מללאת דללאת לכ"ע אל"כ ולעבור לר"ג ל"כ ואי למ"ד ללאת אל"כ ובמחכוין לחדיא שלא לשום מלום מודה דלאו כלום הוא כ"ש לעצור אפי למ"ד אל"כ אי מתכוין בהדיא שלא לשום מלוה דלאו כלום הוא א"כ לת"ק אמאי זוג א' אין ב' לא אפי' ב' ב' יכנים ויחכוון להדיא שלא לשם מלום ובלישנא בתרא אוורינן התם דפליבי בלעבור שלא בזווכו דלת"ק עובר והשחא לח"ק יכנים ב' ב' ויחכוון לסדיא שלא לשם מלוה ותו איכו עובר א"ו שימ כל היכא דאל"כ בין ללאת בין לעבור אפי מתכוון להדיא שלה לשם חלום כסחתה דתי ויולה ועובכ וה"ל משתע להדיה בהה דמסיק לקוון בתתן דמי׳ לכ"י דעובר בלא מתכוון בב"ת ואמאי יתכוון לחדי שלא לשם בכור את הכוסף על מחן א' של בכור א"ו אפ"ה עובר בב"ח אע"ג דמתכוון שלא לשם בכור לחדי' וראיתי להתום' בפ"ג דסוכה (דף ל"ט) לעכין ברכת לולב דלריך עובר לעשייתו וחם מדחגבי נפיק שפיר' דמכוין שלח לשמה עד לחחר הברכה ואע"ג דמלוח אל"כ בע"כ לא כפיק וק"ל מכל סבי דאמרן ועוד מסיימי החוס' בהאי דפרק ג' דסוכה גבי שכח והוליא הלולב לרה"ר ביט"ר של חג כשחל בשבת ופריך מדאגב" נשיק ושני אביי כשחפכו ורבא שני כשחוליא בכלי והל"ל בנתכוון שלא ללאת משום דמ"רי באדם שאיכו בקי והולך אלל בקי ללמוד ומסיים עלה הרא"ש אבל הא יודע שא"י בהן אלא דרך גדילתן ודברי תיוה הן דמאן מפים דבהא ידע ובהא ל"י ועוד אדרבה איםכא מסתברא דבהא דמל"כ מסחמא רגיל ע"ה לידע יותר מהא דדרך גדילתן דכווכה כוהג בכל המלות של כל השכה סכוסגת בכל עת ושעה והאי דדרך גדילתן איכו כוסג אלא בד' מיכי׳ שבלילב שאיכו כוהג אלא בחג פעם אחת בשנה ומיהו יש לדחות לאביי דמ"ל בשהפך דכיון דמיירי בע"ה הא ל"י דין כווכת התלוה לכוין בחדי' שלא יי"ח אבל בהא דחפכו איהרמי לי' ממילא שלא במחכוון דהא אפשר אפי' בע"ה וכן הא דרבא שחוליא בכלי אפשר דאיתרתי לו כן ת"ת לתאי דפי הקוגיא מכווח יותר וכן כחיתי להר"ן בשם הכ"א למ"ד מלות אל"ב אפי עמד ולווח שאיכו רולה ללאת אפ"ה יולא בע"כ מיהו למהי דפי לעיל כסבור שאיכו מלה ואכלו ל"י לכ"ע לק"מ דסבר המרא הוא וכמלא שכר דהא דמי לסבר שאיכו מלה וחמהכי על הר"ן שכחב כדברי הר"ש במחכוין שנה ללאח ל"י לכ"ע מכח סשוא קושיא דכסה דחמרה כיון דכתב כדברי הר"ה דכסבור שחיכו מכה ל"י לכ"ע תו ל"ל לדברי הר"ם דסא לק"ת מיהו כ"ז לשיעת גי' רש"י ותום׳ בהאי סוגיא דכסא דחוורא אבל הריא"ף וסייעתו יש להם גי׳ אחרת בהאי סובי ולבירסתן אין לו עכין להא דמל"כ ואין לי להאריך

כחן צוח: מאי לאו אם כיון לבו ללאח הק' הרמב"ן בק' המלחמות לימא האי אם כיון לבו לאו כוונת מלוה קאמר אלא בכוונת הלב מיירי וכמ"ד רפ"ב דברכות (דף י) דפרק א' או פסוק א' לריך כווכה ומחמת קושי זו כ"ל דלמ"ד מלות הל"כ אל"כ כלל והכי חכאי ואמוראי ס"ל כמ"ד מל"כ ואכי חמה מה ענין זה לזה דכונ' דהחם קרא לה שם כווכת הלב וחייכו שיכוון רדע ויבין הדברים שמולא מפיו ודבר זה חלוי בכווכח הלב ואנ"ם סאינו מחכווין ללאת ומעל לבבך כ'ל החם וכווכה דהכא הייכו שמכוון ללאת י"ח אותו מלוה אפי׳ שאינו משים הדברים על לבו אלא שמפנה לבו לדברים אחרים ותדע לך דהא רבא פסק התם כר"מ דפסוק א' לריך כווכת הלב ובשמעתין ס"ל דללאת ל"ב כווכה וה"כ ס"ל בפ"ג דסוכה גבי שכח

דכשהוא שועה הרי הוא כשועה לכל דבריו והא חכן המחעקק ל"י לכ"ע אםי אם חלות א"ל כוכה והרי שוטה אינו אלא כמהעסק בעלמה כדמוכה בס"ק דחולין (דף יב) גבי קטן יש לו מחשבה וכדפי התום' החם והכי חש"ו חד דין אית להו כדתכן לקמן והשתא היכא דבר חיובא הוא אפ"ה במהעסק ל"י ק"ו לשועה דלאו ב"ה הוא כיון דאינו אלא מתעסק בעלמא דל"י וכ"מ להכי ב' פירושים אם היי גדול בשעת חיוב המלום אלא שהי' עבד דדיכו כאשה דפטול מתיע שהזתן גרעה ועשה חומו עלוה ובו ביו' נשתחרר דלפ"ל לא ילא י"ח במה שעבה המלוה קודם שנעשה ב"ח ולפ"ב ילא כיון שסי' בן דעת בשעה שעשה החלוה לא ה"ל מהעסק ואע"ג דלענין אכינ' מלה אין כ"מ בין הכי ב' פרושי דהא אפי נשים חייבות באכינת מלם כדח' בפ"ב דפסחים מ"מ כ"מ לענין מלוח שופר ולולב בכה"ג דאתרן תיהו ע"כ שי' א' אתח דהא אתריכן לקתן (ד' כ"ע) דתי שהליו עבד והביו ב"ח אף לעלמו איכו מוביא משו' דלא אחי כד עבדות דידי ותוליא לד חירות דלכפשיי ותיכי׳ דכ"ש כשכולו איכו ב"ח כגון קטן ושוטה דלא אתי שעה פטור דידי ומפיק שעה היובא אחר שנחגדל וסביא ב' שערות או אחר שנתפקח וסא דק"ל נוהסי' דהיו לו בכיי בגיותו ונהגייר לק"מ דש"ה דשבת בעיכן והא איכא ואע"ג דר"י סליג אדר"ה התם וק"ל בהיו לו בכי' ומתו דלא קיים פ"ו מ"מ בהיו לו בכים בהיותו ככרי מודה דהא איכא שבת:

אריאש שכפחו פרסיי כתב חר'ן בשם חר"ח דדווקח כה"ג יכח שיודע הוא בעכשיו הוא פפח חו מלה אלא שאין מכווין ללאת אצל כסבור חול הוא ואכל מלה או כסבור לאכול בשר ואכל מלה וודאי לא ילא דאם איתא לייל למנקע כפאו פרסיים לנקוע הד מהכי גווכי א"ו כדאמתן ולי אין כאיי" זו מוכרחת דוודאי הכי דשלחו לאבוה דשמואל לא כחתי לרבותא דא"כ ה"ל לאשמועיכן הא דחוקע לשיר דהוי רבותא טפי ורבא כמי דנהית לרבותא דאפי תוקע לשיר ליי כדמסיק לייכ אלא לאשמועיכן דהא דחוקע לשיר שיה למלה בהא מילתם דמיירי בי' במלה אבל ל"כ לאשמועיכן מילחם חדתם דלם איירי בי' דהא ז"א קאמר מ"מ בעיקר דיכא כ"ל דיפה כיון דהא קאתר בסמוך בשלמא מתכוון משמיע ול"כ שומע קא סבר חמור בעלתא סוא ש"ת דכס"ג שאין יודע שזה הוא קול בופר ל"י וא"כ ה"ה אם א"י שוה מלה דל"י דמ"ש דהא אין חילוק בין שופר למלה דהא רצא מדמי שופר למלה לענין ללאת וא"כ ה"ה שלא ללאת דמי מכה לשופר ובפ"ק דהולין (דף יג) אמריכן מכין למתעסק שפסול בקדשים פי' רש"י וחוס' כגון כסבור שהוא חולין ובהדיא אמריכן הכי בספ"ד דובחים (דף מו) העאח ששחשה לשם חולין כשירם משום חולין פי' כסבור בהוא חולין פסול כדבעי מיני' בתואל תר"ה תכין לתהעסק בקדשים שהוא פסול הרי תשום הולין דהיינו כסצור שהוא חולין מהעסק מיקרי א"כ הה"כ לכסצור שאיכו מצה ה"ל מתעסק וחכן לקמן מתעסק ל"י והה"כ כסבר' הול סוא ואכל מלה ל"י ולא מסחבר לחלק בין כסבור חמור הוא או חולין סוא לכסבור חול הוא:

דף כדו עיב והאי מחעסק הוא קמ"ל דאע"ג דמהעסק סוא יולא דמלות אל"כ כפי כש"י ולא ה"ל לפי כן דוודאי מתעסק ל"י כדחכן לקמן פ"ג אלא ה"פ קמיל דחוקע לשיר ל"ד

למתעקק: אלמא קבבר רבח מלות חין ל"כ וחקי החוםי אמחי ל"פ מדחמר כ' יוסי בס"י דפסחים (דף קי"ד) אע"ם שעבל בחזכת מלום לחבי מלה וחזכת ודייק החם מדתכא מלום אלמא לאו משום הכיכא דתיכוקת היא אלא משום דמלות ל"כ משום די"ל דלעולם מלוה משום הכירא וכ"ל דבע"כ ל"ל כן דהא בפ"ג דקוכה (דף מא) חכן רי"א יע"ר של חג שחל בשבת ושכח וחוליא את הלולב לרה"ר פטור מפני שסוליאו ברשוח ואמר אביי ל"ש אלא שלא ילא בו אבל ילא בו חייב ופריך הא מדאגבי' נפיק בי' ושכי אביי כשהפכו ורצא שכי כשהוליאו צכלי וצע"כ הא דפריך מדאגביי נפק הייכו למייד מלות אל"כ דלמ"ד ל"כ לק"מ דהא לא כוון ללאת והשתא מ"ם הא כ"י ס"ל מלות ל"כ מדקאמר מלוה להבי כו' והא דלולב אדר"י קאמר אביי לחאי לייש אלא שלא ילא בו אייו לאביי ורבא לייל סאי דיוקא דפ"י דפקחים וכ"ח מכ"ל להמקשה להקשוח מדאגבי' נפיק דילמא א"ל להאי דיוקא ולר"י מל"כ י"ל דאביי ורבא גופייהו אקשי להא מדאגבי' כפיק למאי דק"ל מלוח אל"כ ולא כיחא להו לאוקמי כֹר" דלא כוותייתו וכס"ג כתבו תוס' רפ"ב דב"מ (דף כא) גבי וכמה אכ"י קב בד"א דכ"י גופי פריך להא וכמה כדמוכח החם מן הסוגי וכה"ג בכ"מ:

מצות א"ל כווכה ומקשו הכא מדמבעי לן בקפ"ק דברכות (ד' יג) סיכי דנקע כסא דעכרא בידי וסבור דחמרא הוא פתח בדחמכא וסיים בדעככא מאי בתר פתיחה אזליכן או בתר חחימה